

FORENINGEN af SKOLELEDERE
VED DE TEKNISKE SKOLER (FS)

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Odense, den 16. februar 2005
PA/as

Erhvervsskolerne fik i 1990 en økonomireform, som blandt andet indebar et taxameter-system med tilskud udmålt efter antal årselever. Dette system har nu i mere end 13 år vist sin levedygtighed.

Der er dog behov for et eftersyn nogle steder i systemet. Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler har udarbejdet en rapport, hvor der dels sættes fokus på svaghederne i det nuværende taxametersystem og dels foreslås løsninger på disse problemer.

Selvom kommunalreformen vil betyde, at en lang række nye uddannelsesinstitutioner også skal have taxameterfinansiering, så mener FS, at det nuværende system er velegnet til at give en hensigtsmæssig fordeling af de økonomiske midler til de forskellige uddannelser.

Den nuværende tredeling af taxametrene i et undervisnings-, et fælles- og et bygningstaxameter giver sammen med et fast grundtilskud pr. skole et overskueligt og enkelt system, som samtidig har den fornødne dynamik til at følge med den udvikling, som skolerne og uddannelserne til stadighed skal fungere i.

Taxametersystemet har ikke medført, at en eneste erhvervsskole har lukket uddannelsessteder. Tværtimod har det økonomiske ansvar og den frihed, som er indbygget i systemet, betydet, at uddannelsessteder, som ellers skulle have været lukket på grund af for små enheder og dermed manglende kvalitet i undervisningen, har kunnet fortsætte i et samarbejde med større enheder med de udviklings- og synergieffekter, som ligger heri.

Men der bør ske tilretninger nogle steder i systemet. Den øgede decentralisering af de administrative opgaver, som erhvervsskolerne har oplevet i de seneste 14 år, uden at fællestaxametret er blevet forhøjet tilsvarende, har haft som konsekvens, at der er kommet en væsentlig ubalance ind i taxameterstørrelserne, som bør rettes op.

Den moms kompensationsordning, som Undervisningsministeriet gennemførte for nogle år siden for at øge skolernes muligheder for at udlicitere driftsopgaver, har vist sig at være så kompliceret for såvel skoler som ministeriet, at den bør erstattes af en normal moms afløftning gennem Told & Skat, som erhvervs virksomheder har.

I de senere år har politikerne ønsket at sætte forskellige fingeraftryk på erhvervsuddannelserne gennem puljeordninger. Dette har været med til at svække taxametersystemet. Der bør derfor i en fremtidig taxameterordning være indarbejdet en række af de nuværende puljer som en del af det almindelige taxameter, og i stedet kan skolerne som en del af ledelsesberetningen gøre rede for indsatsen i definerede områder.

Foreningen af Skoleledere håber, at vort oplæg vil være med til at kvalificere arbejdet med en opdatering af taxametersystemet, og foreningen står gerne til rådighed med en nærmere redegørelse om vore synspunkter for en ajourføring af taxametersystemet.

Med venlig hilsen

Peter Amstrup
formand for FS's økonomiudvalg

Bilag

Udredningsarbejde om ændring af taxametersystemet

Knud Erik Segerstrøm, Erhvervsskolerne Aars
Lene Dall Brønd, Skive Tekniske Skole
Ib V. Pedersen, EUC Lolland
Peter Fugman, Hotel- og Restaurantskolen
Poul Erik Sørensen, Svendborg Erhvervsskole
Anne Beck, TEC Teknisk Erhvervsskole Center

Januar 2005

Indledning.....	2
Konklusion.....	2
Bilag 1 – Tredelt taxametersystem:.....	4
Bilag 2 – Puljer og præmiering.....	6
Bilag 3 – Ministeriel momskompensation.....	8
Bilag 4 – Konteringsregler.....	10
Bilag 5 – Ekstra ressourcekrævende aktiviteter.....	11

Indledning

Gruppen havde som mål at komme forslag til, hvorledes en eventuel ændring af det nuværende taxametersystem kunne udformes ud fra de tekniske skolers og kombinationskolernes ønsker.

Konklusion

Gruppen anbefaler en fortsat tredeling af taxameterstrukturen med en så enkel administration som muligt og principielt uden puljer. Eventuelle puljer og præmier må ikke tages af taxametrene. Modellen skal skabe taxametre, som overordnet er så omkostningsnære, at markante og vedvarende differencer i forhold til det faktiske omkostningsniveau kan synliggøre behov for justering.

Taxametrene skal ikke tilstræbe millimeterretfærdighed indenfor den enkelte uddannelse i det enkelte år. Taxametrene skal betragtes som en metode til at udmåle ressourcer, som samlet betragtes som et bloktilskud/en rammebevilling (fri omflytningsret). Dette indebærer også, at uddannelsesrelaterede indsatsområder (eksempelvis de nuværende puljer) og direkte undervisningsrelaterede kapacitetsomkostninger (udstyrsinvesteringer etc.) bør være en del af den enkelte uddannelses taxameter.

Begrundelse herfor:

- Store forskelle på skolestørrelser og lokalsamfundets infrastruktur – der er absolut ingen forventning om 100 %'s retfærdighed.
- Giver mulighed for at tilgodese forskelligheder i form af for eksempel grundtilskud, regionaliseringsfaktor, synlig politisk styring samt større gennemskuelse. Pas på med for enkle modeller, hvilket vil sige, at dette kan medføre for store uhensigtsmæssigheder i uddannelsesstrukturen.
- Grundtilskud sikres som parameter for at bevare en regional uddannelsesstruktur.
- Som eksempel på puljer med uheldig konsekvens kan nævnes erhvervsskolernes besparelse, som overgik til pulje for kvalitets-/rammeløft m.m.
- En tredelt taxameterstruktur gør det muligt at opdele i tidstro og ikke tidstro taxameter.

En udhuling af taxametersystemet ved at omlægge til puljeordninger har store administrative konsekvenser for skolerne. For eksempel kan nævnes indførelse af moms-kompensationen først på undervisningstaxametret og efterfølgende på bygningstaxametret. En ordning, som omfatter både Undervisningsministeriet og Told og Skat, har ikke gjort arbejdet enklere.

For at forenkle skolernes vilkår anbefaler gruppen, at toldmoms (udgående og indgående afgift) indføres generelt for skolerne. Løsningen vil give en smidig og forenklet administration.

Indførelse af toldmoms vil forudsætte, at der, hvor undervisningen har relation til private, skal der ske en kompensation i taxametret for at kunne nedsætte deltagerbetalingen, så den samlede betaling ikke øges.

Politiske indsatsområder defineres som mål og afrapporteres som en del af ledelsesberetningen eller som en tekstnote i årsrapporten. Både puljer, præmieordninger og færdiggørelsestaxametret skal indlægges i undervisningstaxametret og ikke udmeldes særskilt.

Dette vil klart forenkle skolernes administration og ikke forringe konkurrencevilkår for specialskoler kun med hovedforløb.

EVE rammen er også eksempel på en stærk administrativ byrde med detaljstyring og endeløse ændringer. Da mange skoler har særdeles stor aktivitet inden for disse områder, og dermed også en stor del af deres indtjening, bør forretningsgangene forenkles.

Bilag 1 – Tredelt taxametersystem:

Arbejdsgruppen har fået til opgave at komme med et oplæg, som kan gøre taxameter-tilskuddene mere omkostningsnære. I denne sammenhæng skal gruppen komme med et forslag til, hvordan der kan skabes mere balance mellem omkostninger og indtægter ved de forskellige taxametergrupper. Af kommissoriet fremgår desuden, at gruppen skal overveje, om der fortsat skal være en tredeling af taxametertilskuddet, eller om en overgang til to eller et taxameter – eller eventuelt flere forskellige taxameter typer – kan være mere hensigtsmæssigt.

Scenarier

Arbejdsgruppen har drøftet følgende scenarier:

Et samlet taxameter pr. uddannelse, som omfatter undervisnings-, kvalitets-, færdiggørelses-, bygnings- samt fællestaxameter pr. årselev.

Et todelt taxameter pr. uddannelse – et undervisningstaxameter og et taxameter til de øvrige omkostninger pr. årselev. De øvrige kategorier skal fortsat være indeholdt i en af taxametergrupperne.

Et tredelt taxameter pr. uddannelse – et undervisningstaxameter, fællestaxameter samt bygningstaxameter pr. årselev. De øvrige kategorier skal fortsat være indeholdt i en af taxametergrupperne.

Det tredelte taxametersystem

Fordele

Der er store forskelle på skolestørrelser, befolkningsgrundlag samt lokalsamfundets infrastruktur, og der er ingen forventning om 100 % reffærdighed. Det tredelte taxametersystem giver mulighed for større differentiering, da der kan laves mix, som afspejler forbruget på henholdsvis undervisning, fælles og bygninger. Derved er der ikke behov for så mange taxametergrupper indenfor de forskellige segmenter.

Det tredelte taxametersystem giver desuden mulighed for at tilgodese forskelligheder i form af f.eks. grundtilskud, regionaliseringsfaktor, synlig politisk styring samt større gennemskuelighed. Ligeledes kan man også skrue på tilskuddene i forhold til de forskellige regioner, og derved understøtte de tyndtbefolkede områder med en regionaliseringsfaktor på over 1,0. Ligeledes kan man give en regionaliseringsfaktor på over 1,0 til bygninger i områder, hvor prisniveauet er højere end gennemsnittet. Herved kan der skrues på delelementer, og takstændringer kan foretages på delelementer og ikke nødvendigvis på samtlige grupper. Grundtilskud sikres som parameter for at bevare en regional uddannelsesstruktur.

Gruppen ser ligeledes en fordel i, at noget af tilskuddet kan gives tidstro (undervisning), mens andet gives forskudt. På den måde har skolerne mulighed for at agere både på kort sigt i forhold til et øget aktivitetsniveau og på lang sigt i forhold til reduktion i aktivitetsniveauet.

Ulemper

En af de store ulemper ved taxametersystemet er forårsaget af, at takstfastsættelsen oprindeligt er meget vilkårlig. Den primære opgave, da taxametersystemet blev indført, var en forenkling af tilskudssystemet, og derfor blev der oprettet få takstgrupper ud fra princippet om gynger og karruseller. Det vil sige, hvad skolerne satte til på den ene uddannelse, ville man få i overskud på andre uddannelser, forudsat man havde et sådan uddannelsesmix. De efterfølgende år har delvist rettet op på dette forhold, men flere skoler har fortsat uddannelser, hvor der ikke er sammenhæng mellem indtægter og udgifter.

En anden ulempe er den fortsatte diskussion på skolerne på grund af, at der normalt er underskud på fællesdelen af taxametret. Skolerne har fri overførelsesret mellem de forskellige takst-grupper, og for skolerne totalt gælder det, at mens der er overskud på undervisningsområdet, er der underskud på fællesdelen. Derfor anvendes der meget tid rundt på skolerne med diskussioner om, hvorfor undervisning skal bidrage til fællesdelen.

Konteringsreglerne giver ligeledes en ulogisk omkostningsfordeling mellem fælles-, bygnings- og undervisningsområderne. Nogle af eksemplerne er IT, bibliotek, energiforbrug samt markedsføring, hvor fællesdelen bærer udgiften, mens hovedparten af forbruget ligger i undervisningsdelen.

Fællesudgiftstaxametret ydes til dækning af de områder, der ikke hensigtsmæssigt kan henføres til den enkelte uddannelse, hvilket i sig selv også er logisk. Problemet er bare, at det kan forekomme urimeligt, at uddannelserne skal give et stort overskud, for at fællesudgifterne kan dækkes ind.

Konklusion

Arbejdsgruppen anbefaler en fortsat tredeling af taxameterstrukturen med en så enkel administration som muligt og principielt uden puljer. Anbefalingen bygger på ovenstående analyse, hvor hovedkonklusionen er, at det grundlag, som skolerne hviler på, er meget forskelligt, både med hensyn til uddannelsesmix, befolkningstæthed, infrastruktur, og at det tredelte taxameter system bedst kan tilgodese dette.

Afhængig af skolestørrelse og aktivitetsfølsomhed er det endvidere af afgørende betydning, at den del af taxametret, der i overvejende grad skal dække faste omkostninger, gives forskudt, og der er en periode til at tilpasse omkostningsniveauet. Ved aktivitetsfremgang opleves det ikke som problematisk at skulle afholde omkostninger – indtægten er jo sikret – den kommer blot lidt senere.

Bilag 2 – Puljer og præmiering

Arbejdsgruppens fokus er rettet mod puljer, som administreres og uddeles centralt, herunder især de puljer og præmieringsordninger, som hænger sammen med "noget for noget" strategien og ikke forskellige overgangsordninger.

Formålet med puljerne og præmieringsordningerne er at bruge det økonomiske styringsinstrument som drivkraft til udførelsen af politisk besluttede indsatsområder. Nogle puljer er nok også oprindeligt udtænkt til at ligge centralt for at skulle løse behov, som ikke nødvendigvis hænger sammen med den enkelte skoles aktivitetsniveau.

Fordele

Ordningen sikrer, at der er midler til de områder, som der er fokus på fra centralt hold. Midlerne går således mere eller mindre uden om ressourceprioriteringen på den enkelte skole. De skoler, der har fokus på og arbejder med lige nøjagtigt dette indsatsområde, modtager også midler hertil.

Ulemper

Puljer fjerner fokus fra kerneydelsen: *undervisning*.

Der er med puljerne en tendens til at se udvikling som en særopgave og det fremmes af skiftende puljers stop and go. Udviklingen er en naturlig del af den daglige drift for at opnå optimalt samspil med pædagogikken – det giver den største synergi.

Præmieringsordninger – eksempelvis færdiggørelsestaxametret – fokuserer ensidigt på ét mål: at få eleverne til at afslutte en uddannelse uanset elevens egnethed. Ordningen fremmer ikke, at der anvendes øgede ressourcer på vejledning.

Puljerne og præmieringsordningerne er administrativt og ledelsesmæssigt tunge. Der bruges mange ressourcer på kontrol og afrapportering, herunder også væsentligt øgede revisionsomkostninger. Ressourcer, som i bund og grund går fra den daglige undervisning.

For flere af ordningernes vedkommende er der ikke sammenhæng konterings- og regnskabsmæssigt mellem håndteringen af indtægten og omkostningen, hvilket er med til at give et forkert indtryk af omkostningsniveauet, nøgletal og årsrapporten i det hele taget.

Tidsperspektivet i puljernes opståen, udmeldelse og anvendelse skaber store problemer. Udmeldingen af puljerne og kravspecifikationerne er gerne så sen, at den griber ind i en allerede fastlagt planlægningsperiode. Det giver problemer i forhold til planlægningen af mandskabsressourcer med eksempelvis øget overtimeforbrug til følge, hvis man skal leve op til målene indenfor den givne tidsramme.

Ordningen omkring specialpædagogiske foranstaltninger er i princippet også en form for puljeordning, hvis opståen dog er af ældre dato. Ordningen er et meget godt eksempel på en puljeadministration, hvor ønsket om en meget retfærdig fordeling af midlerne udløser en så stor administrativ byrde, at den retfærdige fordeling ikke står mål belastningen. Der bør dog fortsat være støtte til særligt udsatte unge, som kræver eksempelvis tolkestøtte, handicaphjælpere samt særligt kostbart udstyr.

Konklusion

Skolernes bestyrelse er jævnfør vedtægter og forretningsorden sat til at forvalte midlerne. De har indsigten til at prioritere og disponere i henhold til de aktuelle behov.

Med puljerne agerer politikerne nærmest en form for arbejdende bestyrelse og sætter selvejet ud af kraft. Der bør være den samme arbejdsdeling mellem centralforvaltningen og bestyrelse, som er naturlig mellem bestyrelse og skoleledelse. Centralforvaltningen bør således alene måle på de samfundsmæssige resultater (frafald, kvalitetsudvikling etc.) – at skabe resultaterne inden for de givne økonomiske rammer er bestyrelsens ansvar. Det virker absurd at belønne for at løse den regionale uddannelsesopgave – det er bestyrelsens fornemmeste opgave.

Konkurrence mellem skolerne i sig selv skaber incitament til at udføre de nødvendige prioriteringer og evt. effektiviseringer, der skal skabe plads til indsatsområderne. Politiske indsatsområder bør defineres som mål og afrapporteres som en del af ledelsesberetningen eller som en tekstnote i årsrapporten.

Puljer og præmieringsordninger/færdiggørelsestaxametre bør lægges ind i eksisterende taxametre og ikke udmeldes særskilt. Dette vil klart forenkle skolernes administration, samlet set give flere ressourcer til rådighed og fastholde fokus på helheden af indsatsområder og kerneydelsen.

Nødvendigheden af indsatsen på det specialpædagogiske område hersker der ikke tvivl om, men tildelingen af midler/udstyr har tit og ofte været et spørgsmål om valg af "korrekte ord" i ansøgningen og dette sammen med de minutiøse afrapporteringer gør administrationen af ordningen meget tung. Arbejdsgruppen anbefaler, at ordningen afskaffes og integreres i undervisningstaxametret, dog under forudsætning af, at de store bevillinger såsom tolke, handicaphjælpere m.m. bibeholdes.

Bilag 3 – Ministeriel momskompensation

Momskompensationsordningen blev indført med lov nr. 1080¹ af 17. december 2002 og trådte i kraft pr. 1. januar 2003. Kompensationsordningen for moms af bygningsomkostninger er dog først trådt i kraft fra finansåret 2004.

Formålet med indførelsen af ordningen var at sikre, at momsomkostningen ved udlicitering ikke var en barriere, når der samlet set for statskassen var tale om omkostningsneutralitet – en slags koncerntankegang.

Hovedprincippet i ordningen er, at tilskud udbetales eksklusiv moms og at alle omkostninger registreres eksklusiv moms, hvis der fremgår moms af fakturaen. Principperne fra toldmoms om fradragsberettiget og ikke fradragsberettiget moms anvendes ikke. Den afløftede moms opgøres kvartalsvis og udbetales som tilskud, ligesom den afløftede moms indgår som en driftsomkostning. Uden for hovedprincippet er der aktiverede, skolepraktik og indtægtsdækket virksomhed, hvor der ikke kan afløftes moms.

Fordele

Ordningen gør udlicitering mere attraktiv sådan, at det reelt er et alternativ og ikke er 25 % dyrere end eget arbejde.

Ulemper

Ordningen slører driftsregnskabet, fordi den håndteres som tilskud. Eksempelvis indgår momsen af en bygningsinvestering nu i omsætningen og pumper den op. Driftsmæssigt balancerer ordningen, idet et tilsvarende beløb medtages som omkostning. Det kan være endog meget svært at gennemskue for skolernes eksterne samarbejdspartnere, ligesom det giver meget store udsving ved sammenligninger henover årene.

Ordningen følger ikke principperne for toldmoms. Det vil sige, at der i det daglige skal håndteres flere regelsæt, hvilket er endog meget ressourcekrævende. Det er således ikke kun et spørgsmål, om en omkostning er momsfradragsberettiget eller ej. Der er faktisk 6 muligheder:

- Ingen fradrag for moms
- Fuld toldmomsfradrag
- Delvis toldmomsfradrag
- Fuld ministeriel momskompensation
- Delvis ministeriel momskompensation
- Delvis toldmomsfradrag og delvis ministeriel momskompensation

På baggrund af reglerne for regulering af toldmoms på investeringsgoder kan der opstå situationer, hvor investeringer, der har udløst fuld ministeriel momsrefusion, i en efterfølgende årrække på op til 10 år også vil kunne udløse delvis toldmomsrefusion.

Der kan også opstå situationer, hvor man efter bedste overbevisning har opgjort toldmomsfradrag overfor Told & Skat, hvor der så efterfølgende fra Told & Skat bliver pålagt reguleringer. Hvis disse reguleringer rækker bagud til tidligere finansår, vil refusionen ikke kunne efterbetales fra Undervisningsministeriet, selvom det vil være fuldt berettiget (her gælder koncerntankegangen ikke!).

¹ Lov 1080 af 17. december 2002 - Lov om ændring af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser mv. og en række andre love (**momskompensation**)

Der er ikke ydet kompensation til skolerne i det omfang, som der er mistet indtægtsgrundlag i de fremtidige taxametre ekskl. moms. Tidligere års investeringer i udstyr og bygninger er sket i tilltro til uændrede taxametre.

Skolerne står således med et tab, som efter årsregnskabslovens principper skal driftsføres i 2003 og 2004 for at give et retvisende billede af skolen.

Løsningsmuligheder

Der findes to alternativer til den nuværende meget ressourcekrævende situation, hvor der også i nogen grad er incitament til spekulation og kassetænkning i, hvilket ministerium, der kommer til at bære omkostningen og dermed hvilke følger, det har for skolerens tilskud fremover.

- 1) Toldmoms indføres generelt for skolernes aktiviteter og med de principper der gælder for told-momsfradrag.
- 2) Bruttotilskudssystemet genindføres med supplerende ministeriel momskompensation på aktuelle udliciteringer på baggrund af oplysninger i årsrapporten, som jo i forvejen attesteres af revisionen eller løbende på baggrund af revisorerklæringer med slutafregning i årsrapporten – efter skolens vurdering.

Konklusion

Løsning 1

Løsningen vil give en smidig og forenklet administration, hvor skolerne skal koncentrere sig om at kende toldvæsenets momsregler. Der vil ikke være kassetænkning, og driftsresultatet vil bedre kunne sidestilles med øvrige virksomheder. Statens koncernregnskab vil blive mere korrekt. Korrektioner i tidligere års momsgrundlag vil alene være et anliggende for skolen og ikke have indflydelse på tilskud fra Undervisningsministeriet. Indførelse af toldmoms vil forudsætte, at der, hvor undervisningen har relation til private, skal der ske en kompensation i taxametret for at kunne nedsætte deltagerbetalingen, så den samlede betaling ikke stiger.

Løsning 2

Løsningen vil lette administrationen på de områder, hvor der er særregler for håndteringen af den ministerielle momskompensation, idet de områder, der ikke følger hovedprincippet, vil blive irrelevante.

Der vil dog stadig for en lang række omkostningers vedkommende være håndtering af toldmoms og delvis fradrag af toldmoms. Hertil kommer, at omsætningen stadig vil blive sløret med udbetalte tilskud til momskompensation af udliciteringen – dog vil beløbsstørrelserne være væsentligt lavere end i den nuværende ordning.

Uden for løsningsforslagene står hele problematikken med mistet momsfradrag på gamle investeringer som alene kan løses med særtilskud eller ved en mindre momsreduktion i taxametrene, end der er indarbejdet. Sidstnævnte kunne eventuelt øges gradvist.

Bilag 4 – Konteringsregler

Taxametertilskud udbetales i form af bloktilskud – dvs. som en rammebevilling, der frit kan anvendes inden for skolens formål.

Dette giver skolerne en meget høj grad af dispositionsfrihed, men betyder også, at en difference mellem indtægter og udgifter inden for en taxametergruppe ikke automatisk vil medføre en tilpasning af taksterne til udligning af en sådan difference.

Markante eller vedvarende differencer bør dog give anledning til overvejelser om, hvor vidt de oprindelige forudsætninger fortsat kan anvendes samt til en præcisering af konteringsregler i forhold til de taxametergrupper, der arbejdes med.

Klare konteringsregler er endvidere en forudsætning for kvalitet i benchmarking.

For at sikre en så ensartet kontering fra skole til skole har arbejdsgruppen valgt at pege på følgende områder med behov for en mere præcis beskrivelse og/eller ændring af et eksisterende konteringsprincip:

- Lære- og praktikpladsadministration og bibliotek konteres i dag som administrativ udgift. Disse udgifter bør overgå til undervisningen, da tilskuddet hertil er indeholdt i undervisningstaxametret.
- Udgifter til markedsføring bør betragtes som variabel omkostning og henføres til den pågældende uddannelse. Der er ikke i taxametrene indregnet markedsføringsudgifter, og derfor skal finansiering foregå ved øgede indtægter.
- Udviklingsomkostninger vedrørende uddannelser skal konteres på dette område.
- Omsætning fra indtægtsdækket virksomhed bør deles op i fælles/bygning og undervisning.
- Vedligeholdelse på bygninger bør konteres ét sted og ikke opdeles i bygningsbevarende og "andet".
- IT-netværk bør klart defineres som enten hørende til bygninger eller undervisning.
- Det skal være muligt at kontere udgifter sammen med indtægten på CØSA nr. 56xx (kvalitetstaxameter mv.).

Rengøring og forsyning relaterer til alle 3 taxametre og er derfor vanskeligt at få konteret korrekt. Dette kan give problemer i forbindelse med benchmarking/sammenligning af udgiftsniveauet mellem forskellige skoler.

Konklusion

Det anbefales, at regnskabskonsulenterne inddrages i revision af konteringsreglerne og får beskrevet hensigtsmæssige registreringer.

Bilag 5 – Ekstra ressourcekrævende aktiviteter

EVE-rammen

Formålet er at gøre det til institutionens ansvar at løfte den regionale efterspørgsel efter efteruddannelse for voksne.

Beskrivelse

Efteruddannelsesområdet har altid været tungt og besværligt at administrere. Området omfatter korterevarende uddannelser målrettet såvel faglærte som ufaglærte kursister.

Tilskudsadministrationen har været og er fortsat præget af deltageropkrævning og betaling, tilskudslofter, forskellige rekvirenter og en stor mængde kursister, der ofte er endog meget kort tid på skolen.

Fordele

Med indførelse af EVE-administrationen minimeres forbrugsafvigelser på finansloven, og skolerne kender deres ramme for et år af gangen. Skolerne har tidligere været i den situation, at den samlede ramme var forbrugt midt på året, og der derfor blev lukket ned for efteruddannelses-aktiviteterne med pludseligt stop til følge. Med EVE-rammen kender skolen sin aktivitetsramme for hele året.

Ulemper

Overgangen til det nye AMU-koncept i 2004 med EVE-rammer, budgetmål, cøsa-formål og et antal fælles kompetencebeskrivelser med hertil hørende uddannelsesmål har absolut ikke bidraget til en forenkling.

Der er en unødvendig likviditetsforringelse i og med at ministeriet tilbageholder 10 procent af tilskuddet, som udelukkende kan begrundes i manglende tiltro til skolerne.

Der er tale om en detailstyring i en grad, som skolerne ikke har oplevet tidligere. Nye koder skal anvendes – de tilsvarende endeløse tilpasninger af økonomisystemerne tager tid og kan slet ikke følge tempoet.

Alt er utroligt kompliceret, og afrapporteringer til ministeriet revisorattesteres i et omfang, der ikke tidligere er set.

Der iværksættes ekstra indberetninger i forhold til budgetmålet, men indberetningerne stemmer ikke overens med skolernes tilskudsindberetninger og skaber således mere forvirring end oplysning.

Seneste tiltag på området er afrapportering af bevillingen fra Forårspakken til særlige strategiske beskæftigelsesområder, der er så omfattende, at man kunne få den lidet flatterende tanke, at skolerne fravælger disse puljer fremover.

At der er tale om et område med behov for forenkling, turde fremgå af ovennævnte.

Konklusion

Arbejdsgruppen lægger i sin konklusion vægt på en så enkel og gennemskuelig tilskudsadministration som mulig.

En klar konsekvens ved central udmelding af rammer medfører, at der ikke nødvendigvis er sammenhæng mellem de tildelte beløb og en skoles godkendte udbudspolitik. Taxameterspænd på langt over 100.000 kr. pr. årselev er et klart eksempel herpå. En fortsættelse af aftalemodellen forudsætter reelle forhandlinger mellem ministeriet og den enkelte skole.

Ændringer må ikke implementeres, før de administrative EASY-systemer samt konteringsregler er klar til at håndtere de nye regelsæt.